

marsičem preseza: spoštovan, odličen gospod je. — Moje hrepenenje se koncem koncev prav nič ne razlikuje od — želja, ki se zbude vetrnjaku ob prvi natararici, le da se jaz ogrinjam v razkošne halje najzamotanejšega modrovanja. Ali nisem le igračka docela nagonskih sil, ki se pri meni, človeku, pač javljajo v vse varljivejši obliki kot pri — živali...»

Tedaj pa je Molja mahoma prekinilo trkanje. Komaj se je okrenil k vratom, že je vstopil — orožnik.

Vljudno mu je izjavil, naj mu po višjem ukazu sledi.

«To je Grozdovo delo!» se je Molj zgrozil in stisnil zobe.

Nekaj trenutkov kesneje je izpred stanovanja oddrdral avto z aretiranim Moljem.

(Konec prihodnjič.)

Li-Tai-Po-Mirko Pretnar:

Slutnje.

Murva z listjem se je že odela;

kje si, zemlja, svoje cvetje vzela?

«Nikdar več se moj gospod ne vrne,

prej objamejo me sence črne.»

Pomladanski vetrič skozi zastor diše:

«Kam z bolj bi?» dekle v solzah vzdise.

Književna poročila.

Jurčičevih zbranih spisov III. zvezek: Klošterski žolnir. Deseti brat. (Konec.)

V literarnem uvodu razpravlja prof. dr. Prijatelj z njemu lastno akribijo o spočetku, zasnovi in slovstveni osebnosti obeh Jurčičevih spisov. Z zanimanjem in s pritrjevanjem sledimo njegovim izvajanjem, ki že kot taka svedočita o pomembnosti obeh spisov. To seveda ne izključuje, da bi tu in tam ne bili drugačnega mnenja. Ne morem na primer pritrditi urednikovemu očitku (str. VIII), da je največja psihološka hiba v «Klošterskem žolnirju» utopitev patra Avgušтина, češ, docela neverjetno je, da bi se vsled ran oslabljeni inženir šel vozit s čolnom (nekam pedantičen se nam zdi urednikov argumentum ad hominem: «Naravno bi bilo, da bi čim prej izkušal priti domov v posteljo»), in takisto neverjetno, da hoče prior stopiti v čoln k inženirju, dasi ga pozna kot strastnega nasprotnika. — Po mojem mnenju je i prvo i drugo dovolj utemeljeno. Baš telesne rane, ki so ga le trenutno omamile, so vnele v inženirju vso strast, in vroča kri mu je tem bolj zavrela, ker je bil prepričan, da zdaj pozna pravega povzročitelja. Ta strastni in romantični junak, ki ga od te strani ostro riše urednik na str. VI., naj bi šel zdaj, ko v njem vse vre, domov v posteljo? Kako mu je pač vzkipela strast in se mu je napela vsaka mišica ter so se mu potrojile moči, ko je nepričakovano pred seboj zagledal